

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše, soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a soudkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové ve věci

žalobce: **Mgr. R. K.**

zastoupen advokátkou Mgr. Janou Hrdličkovou
sídlem Myslíkova 2020/4, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Úřad práce České republiky**
sídlem Dobrovského 1278/25, 170 00 Praha 7

o zaplacení náhrady nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč za diskriminaci žalobce ze strany žalovaného a za nezákonně vedené výběrové řízení vyhlášené žalovaným 31. 3. 2025 pod č. j. UPCR-2025/46872-78099812

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 15. 6. 2025 byla soudu doručena žaloba formulována jako *žaloba proti nezákonnému zásahu správního orgánu a proti nerovnému zacházení*, které byla přidělena spisová značka 10 A 65/2025.
2. Žalobce popsal, že u žalovaného působil ve služebním poměru se služebním zařazením na Krajské pobočce, kontaktním pracovišti Beroun, jako vedoucí oddělení zprostředkování, evidence a PvN. Po zrušení tohoto služebního místa se přihlásil do výběrového řízení vyhlášeného žalovaným na služební místo rada – vedoucí Oddělení zaměstnanosti, v Oddělení zaměstnanosti, Kontaktního pracoviště Beroun, Krajské pobočky Úřadu práce České republiky v Příbrami (dále jen „**Výběrové řízení**“), avšak na dané služební místo nebyl žalovaným vybrán. V závěru žaloby shrnul, že byl jednáním žalovaného jakožto svého zaměstnavatele, resp. svých nadřízených pracovníků, diskriminován na pracovišti, neboť v průběhu svého působení u žalovaného **a) byl vystaven neopodstatněným a bezdůvodným vyšetřováním, které navíc bylo ze strany ředitele vedeno chybně, co se týká nestrannosti zjišťování skutečností (ředitel při pohovorech zapisoval pouze negativní zjištění a vyjádřením pracovník manipuloval), b) byl vyšetřován pouze na základě vágních dohadů (pomluv) bez jakéhokoliv konkrétního obvinění, c) bylo neoprávněně zasahováno do kompetence žalobce v jeho pozici vedoucího pracovníka, což se potvrdilo vyhodnocení jeho stížnosti a d) docházelo ke snižování jeho důstojnosti a stigmatizace tím, že ředitel v každém svém vyjádření připomněl proběhlé**

vyšetřování jako okolnost, která by žalobci měla přitěžovat, přestože proběhlé vyšetřování žádné podstatné pochybení ze strany žalobce neshledalo. V dalším bodě uvedl, že neoprávněným a chybným úředním postupem došlo k poškození žalobcových práv při Výběrovém řízení, neboť a) ředitel si zcela jistě byl vědom své podjatosti, proto byl povinen se z rozhodování ve výběrovém řízení v obou stupních procesně správně vyloučit, tedy oznámit jak výběrové komisi, tak své nadřízené, že je podjatý, což neučinil a jeho jednání bylo úmyslné a vedené toliko snahou o poškození žalobce a b) při výběrovém řízení byly žalobci položeny nepatřičné otázky z hlediska obsahu pozvánky k výběrovému řízení a z hlediska vyhlášení výběrového řízení. Takto popsání jednání žalobce vnímá jako nezákonný zásah, diskriminaci a nerovné zachází a žádá jako satisfakci náhradu nemajetkové újmy.

3. V petitu žaloby se žalobce domáhal, nechť soud rozsudkem a) určí, že Výběrového řízení bylo nezákonné, b) uloží žalovanému zrušit Výběrové řízení, c) nařídí žalovanému vyhlásit nové výběrové řízení na služební místo rada – vedoucí Oddělení zaměstnanosti, v Oddělení zaměstnanosti, Kontaktního pracoviště Beroun, Krajské pobočky Úřadu práce České republiky v Příbrami, d) přizná žalobci nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč a e) přizná žalobci náhradu nákladů řízení.
4. Žalobce v reakci na výzvu soudu upravil 8. 7. 2025 žalobu a soudu sdělil, že jeho požadavek na přiznání odškodnění za nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč se vztahuje k diskriminaci popsané v bodě III.1 žaloby co do výše 250 000 Kč a k pochybení při výběrovém řízení popsanému v bodě III.2 žaloby rovněž co do výše 250 000 Kč. Dodal, že vlivem nezákonného Výběrového řízení byl převeden na jiné služební místo, v důsledku čehož došlo k poklesu žalobcova měsíčního platu o 6 810 Kč.
5. Soud usnesením č. j. 10 A 65/2025-30 z 10. 7. 2025 vyloučil žalobu o zaplacení náhrady nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč za diskriminaci žalobce ze strany žalovaného a za nezákonně vedené Výběrové řízení k samostatnému projednání. Shledal totiž, že ve smyslu § 112 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 39 odst. 2 a § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) žalobce uplatnil dva odlišné nároky, které se nehodí ke společnému projednání, a to z důvodu odlišných žalobních typů (ochrana před nezákonným zásahem X žaloba o zaplacení částky), ale také z důvodu částečně odlišných skutkových tvrzení a aplikace odlišné právní úpravy na oba nároky. Vyloučené věci byla přidělena sp. zn. 10 A 88/2025 a soud o ní uvážil následovně.
6. Soud se primárně zabýval otázkou své věcné příslušnosti. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví platí, že správní soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob. Podle § 4 odst. 1 s. ř. s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy. Rovněž rozhodují o žalobách o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, žalobách o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, a o kompetenčních žalobách. Dle § 4 odst. 2 s. ř. s. správní soudy rovněž rozhodují ve věcech volebních a ve věcech místních a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí a o zrušení opatření obecné povahy. Ust. § 4 odst. s. ř. s. obsahuje taxativní, a tedy uzavřený, výčet všech jednotlivých žalob, popř. návrhů, které spadají do pravomoci správních soudů.

7. Z obsahu žaloby je zřejmé, že se žalobce domáhá toho, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč za diskriminaci žalobce na pracovišti, potažmo nerovné zacházení, a za nezákonně vedené Výběrové řízení. V doplnění žaloby z 8. 7. 2025 dodal, že vlivem nezákonného Výběrového řízení byl převeden na jiné služební místo, v důsledku čehož došlo k poklesu žalobcova měsíčního platu o 6 810 Kč.
8. Soud nejprve uvádí, že podle § 98 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, se *na rovné zacházení a zákaz diskriminace ve služebním poměru § 16 a § 17 zákoníku práce použijí obdobně.*
9. Podle § 16 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, jsou *zaměstnavatelé povinni zajišťovat rovné zacházení se všemi zaměstnanci, pokud jde o jejich pracovní podmínky, odměňování za práci a o poskytování jiných peněžitých plnění a plnění peněžité hodnoty, o odbornou přípravu a o příležitost dosáhnout funkčního nebo jiného postupu v zaměstnání* (odstavec 1). *V pracovněprávních vztazích je zakázána jakákoliv diskriminace, zejména diskriminace z důvodu pohlaví, sexuální orientace, rasového nebo etnického původu, národnosti, státního občanství, sociálního původu, rodu, jazyka, zdravotního stavu, věku, náboženství či víry, majetku, manželského a rodinného stavu a vztahu nebo povinností k rodině, politického nebo jiného smýšlení, členství a činnosti v politických stranách nebo politických hnutích, v odborových organizacích nebo organizacích zaměstnavatelů; diskriminace z důvodu těhotenství, mateřství, otcovství nebo pohlavní identifikace se považuje za diskriminaci z důvodu pohlaví* (odstavec 2). *Pojmy přímá diskriminace, nepřímá diskriminace, obtěžování, sexuální obtěžování, pronásledování, pokyn k diskriminaci a navádění k diskriminaci a případy, kdy je rozdílné zacházení přípustné, upravuje antidiskriminační zákon* (odstavec 3). *Za diskriminaci se nepovažuje rozdílné zacházení, pokud z povahy pracovních činností vyplývá, že toto rozdílné zacházení je podstatným požadavkem nezbytným pro výkon práce; účel sledovaný takovou výjimkou musí být oprávněný a požadavek přiměřený. Za diskriminaci se rovněž nepovažují opatření, jejichž účelem je odůvodněno předcházení nebo vyrovnaní nevýhod, které vyplývají z příslušnosti fyzické osoby ke skupině vymezené některým z důvodů uvedených v antidiskriminačním zákonu* (odstavec 4).
10. Podle § 17 zákoníku práce právní prostředky ochrany před diskriminací v pracovněprávních vztazích upravuje antidiskriminační zákon.
11. Podle § 10 zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), dojde-li k porušení práv a povinností vyplývajících z práva na rovné zacházení nebo k diskriminaci, má ten, kdo byl tímto jednáním dotčen, právo se u soudu zejména domáhat, aby bylo upuštěno od diskriminace, aby byly odstraněny následky diskriminačního zásahu a aby mu bylo dáno přiměřené zadostiučinění (odstavec 1). Pokud by se nejevilo postačujícím zjednání nápravy podle odstavce 1, zejména proto, že byla v důsledku diskriminace ve značné míře snížena dobrá pověst nebo důstojnost osoby nebo její vážnost ve společnosti, má též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích (odstavec 2). Výši náhrady podle odstavce 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo (odstavec 3).
12. Žalobce svůj nárok na zaplacení částky 500 000 Kč zjevně zakládá mimo jiné na porušení práva na rovné zacházení (jak vyplývá z názvu žaloby i z bodu III.3. žaloby). Uplatní se proto speciální úprava v § 98 zákona o státní službě, která prostřednictvím zákoníku práce odkazuje na antidiskriminační zákon. Z této úpravy vyplývá, že v případě nároků vyplývajících z porušení zásady rovného zacházení je podle § 10 odst. 3 antidiskriminačního

zákona ve spojení s § 98 zákona o státní službě a § 17 zákoníku práce příslušný rozhodnout soud v občanském soudním řízení ve smyslu § 7 o. s. ř. (Srov. usnesení zvláštního senátu č. j. Konf 1/2021-13 z 24. 1. 2022). V tomto ohledu pak není žádný důvod rozlišovat mezi porušením povinností plynoucím ze zásady rovného zacházení a diskriminací; opatření k nápravě v obou případech je podle antidiskriminačního zákona totožné (bod 26 usnesení zvláštního senátu), a shodný režim těchto vzájemně úzce provázaných pojmů upravuje také § 98 zákona o státní službě.

13. Spory týkající se diskriminace v oblasti státní služby sice mohou v určitých případech rozhodovat i správní soudy, typicky jestliže k diskriminaci došlo v důsledku správního rozhodnutí. Správní žalobou se však lze domáhat toliko zrušení správního rozhodnutí, ochranou před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, resp. proti nečinnosti správního orgánu.¹ Antidiskriminační zákon se tedy vztahuje i na poměry vznikající v dané oblasti, nároků na náhradu nemajetkové újmy v penzích se nicméně žalobce musí domáhat žalobou podle § 10 antidiskriminačního zákona u civilního soudu.² Platí tedy, že žalobce jakožto státní zaměstnanec se nemůže u správního soudu domáhat náhrady nemajetkové újmy z titulu diskriminace správním orgánem – zaměstnavatelem.
14. Právě řečené má oporu i v úpravě zákona o státní službě. Dle § 123 odst. 1 tohoto zákona platí, že náhrada majetkové a nemajetkové újmy vzniklé služebnímu úřadu nebo státnímu zaměstnanci se řídí částí jedenáctou zákoníku práce. Dle odst. 2 citovaného ustanovení služební úřad nahradí majetkovou újmu způsobenou státnímu zaměstnanci, pokud mu tato újma byla způsobena pro výkon služby. Náhrada této újmy se řídí občanským zákoníkem. Odst. 3 pak stanoví, že služební úřad nahradí majetkovou a nemajetkovou újmu způsobenou osobě, která poskytla státnímu zaměstnanci na jeho žádost nebo s jeho vědomím pomoc při plnění jeho služebních úkolů; této odpovědnosti se zproští jen tehdy, způsobí-li si poškozený tuto újmu úmyslně. Náhrada této újmy se řídí občanským zákoníkem. Konečně § 123 odst. 4 zákona o státní službě uvádí, že právní věci podle odstavců 1 až 3 projednává a rozhoduje soud v občanském soudním řízení. Žalobce se tedy nemůže u správního soudu domáhat náhrady nemajetkové újmy z titulu nerovného zacházení a z důvodu diskriminace (což bylo potvrzeno přímo zvláštním senátem). Zároveň pak v souvislosti s touto právní úpravou platí, že žalobce nemá možnost domáhat se u správního soudu této náhrady ani z žádného jiného důvodu, tedy ani z důvodu nezákonně vedeného Výběrového řízení, jako to činí žalobce.
15. Soud dodává, že dle důvodové zprávy k novele zákona o státní službě (zákon č. 448/2024 Sb.) účinné od 1. 1. 2025 na nedostatečnou úpravu náhrady škody v zákoně o státní službě reaguje nová úprava, která v § 123 stanoví, že náhrada majetkové a nemajetkové újmy, a to včetně procesního postupu, je z působnosti zákona o státní službě vyňata. Z toho důvodu se vypouští ze zákona o státní službě § 124 a 125. Uvedené potvrzuje, že náhrada majetkové i nemajetkové újmy je ze zákona o státní službě vyloučena a novela nově uvádí, že tyto právní věci projednávají civilní soudy. Pro úplnost soud uvádí, že ani před dotčenou novelou se při náhradě nemajetkové újmy (nikoliv majetkové) dle zákona o státní službě nepostupovalo.

¹ Boučková, P. a kol. *Antidiskriminační zákon. Komentář*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 403, marg. č. 260.

² Tamtéž, s. 377.

16. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobou požadovaný nárok nelze projednávat ve správním soudnictví, nýbrž toliko v občanském soudním řízení. Jedinou cestou je podání návrhu na zahájení občanského soudního řízení.
17. Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučeno tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.
18. Dle § 9 o. s. ř. upravujícího věcnou příslušnost civilních soudů platí, že (odst. 1) *nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy*. Odst. 2 a 3 pak stanoví, v jakých případech jako soudy prvního stupně rozhodují krajské soudy nebo Nejvyšší soud. Žalobcová věc pod § 9 odst. 2 nebo 3 o. ř. s. nespadá, užije se tedy § 9 odst. 1 o. s. ř.
19. Na základě shora uvedeného zdejší soud žalobu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. výrokem I. usnesení odmítl.
20. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Samostatný soudní poplatek za tuto část žaloby vyloučenou k samostatnému projednání soud nevybral.

Poučení:

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle § 7 ve spojení s § 9 odst. 1 o. s. ř. k příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu. Jestliže tak žalobce v této lhůtě učiní, platí, že občanské soudní řízení o takové žalobě bylo zahájeno dnem, kdy návrh došel soudu ve správním soudnictví (§ 82 odst. 3 o. s. ř.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho

internetových stránkách: www.nssoud.cz v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 17. července 2025

JUDr. Jaromír Klepš v.r.
předseda senátu